

a L. Iudæorum
Cod. de Iudæis.

b L. 1. ff. de Cens.
bus.

II.

IERUSALEM
METROPOLIS
IUDÆÆ.

c Euseb. lib. 3. c. 3.

Επ' αὐτῶν ἡ Ἱε-

ρουσαλὴμ ἔσται ὡς ὅτι

ἡ Ἱερουσαλὴμ.

d Strabo lib. 16.

cap.

e D. Hieronym.

epist. 17.

tropolis fuit Cæsarea; secundæ Scythopolis, * & tertiæ salutaris Ierusalem.

Prima Consularis fuit, sed duæ aliæ à præsidibus tantum regebantur: ut videre est in Notitia Imperij Romani, & apud Iuriconsultos.

Huius regionis olim primaria vrbs Hierusalem fuit Eusebio teste^c quam etiam Iudæorum Metropolim Strabo^d nominat, & de qua hæc D. Hieronymum^e scribentem audire haud ingratum erit. [Recurrere ad Genesim & Melchisedech regem Salem, huius principem inuenies ciuitatis: qui iam tunc in typo Christi panem & vinum obtulit, & mysterium Christianum in Saluatoris sanguine & corpore dedicauit. In hac vrbe, immò in hoc tunc loco & habitasse dicitur, & mortuus esse Adam. Vnde & locus, in quo crucifixus est Dominus noster, Caluariæ appellatur, scilicet quod ibi sit antiqui hominis Caluaria condita: ut secundi Adam, idest Christi sanguis de cruce stillans, primi Adam, & iacentis protoplasti peccata dilueret, & tunc sermo ille Apostoli compleretur. Excitare qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus. Quantos hæc vrbs Prophetas, quantos emiserit sanctos viros longum est recensere. Totum mysterium nostrum, istius provinciae, vrbsque vernaculum est. In tribus nominibus Trinitatis demonstrat fidem. Iebus, Salem & Hierusalem appellatur, primum nomen calcata, secundum pax, tertium visio pacis. Paulatim quippe peruenimus ad finem, & post conculcationem ad pacis visionem erigimur; ex quo Salomon, id est pacificus, in ea natus est, & factus est in pace locus eius. Et in figura Christi sub etymologia vrbs, Dominus Dominantium & Rex Regum nomen accepit. Multò nunc augustior est quàm antè fuit. Venerabantur quondam Iudæi sancta Sanctorum, quia ibi erant Cherubim, & propitiatorium, & arca testamenti, manna, virga Aaron, & altare aureum. Nonne tibi venerabilius videtur sepulchrum Domini? quod quotiescumque ingredimur, toties iacere in syndone cernimus saluatorem: & paululum ibidem commorantes, rursus videmus Angelum sedere ad pedes eius, & ad caput sudarium conuolutum. Cuius sepulchri gloria multò ante quàm excideretur à Ioseph, scimus Esaiæ vaticinio prophetatum dicentis; & erit requies eius honor: quod scilicet sepulturæ Domini locus esset ab omnibus honorandus. Ciuitas magna, in qua crucifixus est Dominus, nulla est alia, nisi Hierusalem. Longum est nunc ab ascensu Domini vsque ad præsentem diem per singulas ætates currere, qui Episcoporum, qui Martyrum, qui eloquentium in doctrina Ecclesiastica virorum venerint Hierosolymam, putantes minus se religionis, minus habere scientiæ, nec summam, ut dicitur, manum accepisse virtutum, nisi in illis Christum adorassent locis, de quibus primum Euangelium de patibulo coruscauerat. Certè si præclarus orator reprehendendum nescio quem putat, quod litteras Græcas non Athenis sed Lilybæi, Latinas non Romæ sed in Sicilia didicerit; quod videlicet vnaquæque provincia habeat aliquid proprium, quod in alia æque haberi non possit: cur nos putamus absque Athenis nostris quemquam ad studiorum fastigia peruenisse? Quid plura? vnum tamen addam, nimirum quod si Hierusalem vigente Mosis lege ideo ciuitas Dei vocata est, quod Deitas suprema, peculiaris & eminenti modo diu apud eam in templo Salomonis habitavit: eadem in lege gratiæ mater omnium Ecclesiarum à Patribus Concilij primi Constantinopolitani generalis, ut refert Theodoretus, appellata est. Rationem

f Theodor. lib. 5.
hist. Eccl. cap. 9.

Τῆς δὲ Ἱερουσαλὴμ

ἐκπαίδευσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν

ἐστὶν ὡς ἐν Ἱερουσαλὴμ.

μοίς.